

ΑΡΘΡΟ
Του Κωνσταντίνου
Φρουζή
 Προέδρου ΣΦΕΕ

«Το κράτος δεν θα πρέπει να στερεί από τους ασθενείς τις καινοτόμους θεραπείες»

ΕΧΟΝΤΑΣ ΔΙΑΓΡΑΨΕΙ ως χώρα τριάντισι έτη αποκλεισμού της καινοτομίας στο φαρμακευτικό χώρο, ο κλάδος της Υγείας και ιδιαίτερα οι ασθενείς «ανέπνευσαν» με την έγκριση κατά το τελευταίο εξάμηνο κάποιων λίγων νέων φαρμάκων που θα συνδράμουν στην ουσιαστική βελτίωση της καθημερινότητάς τους και τη μείωση της αγωνίας τους για το αύριο. Η φαρμακευτική κοινότητα, την οποία εκπροσωπεί ο ΣΦΕΕ, από πολύ νωρίς και με δεδομένη την κρισιμότητα της κατάστασης, είχε προτείνει σημαντικές λύσεις προκειμένου να ανοίξει ο δρόμος για νέες καινοτόμους θεραπείες, χωρίς αυτές να επιβαρύνουν ιδιαίτερα τη δαπάνη για φάρμακα, αλλά κυρίως μειώνοντας τα νοσοκομειακά κόστη. Η συνταγή δεν ήταν και δεν είναι κάποια ελληνική πρωτοτυπία αλλά βασίζεται στην απλή πράξη: γενόσημα + νέα φάρμακα = αξιοπρεπής θεραπευτική αγωγή με ελεγχόμενο κόστος για την Πολιτεία.

Σ' αυτή την πράξη η προσθήκη παραμέτρων, όπως ο έλεγχος της συνταγογράφησης και η εκπόνηση πλαισίου θεραπευτικών πρωτοκόλλων, εξασφαλίζει ένα βιώσιμο σύστημα περιθάλψης σε όλες τις βαθμίδες του συστήματος Υγείας και για όλους τους Έλληνες πολίτες χωρίς να ταλαιπωρούνται από το άγχος της επιπλέον συμμετοχής ή της αναμονής για εξασφάλιση θεραπειών. Η διεύρυνση του μεριδίου των γενοσήμων και γενικότερα των φτηνών φαρμάκων για γνωστές και εύκολα ιάσιμες ασθένειες αφήνει ανοιχτό το πεδίο για την εισαγωγή νέων φαρμάκων προστατευμένης πατέντας ή προϊόντων βιοτεχνολογίας. Ολοι εμείς αναγνωρίζουμε ότι η παρουσία των φαρμάκων που διανέμουμε στην ελληνική αγορά πρέπει να εξασφαλίζει την ισορροπία ανάμεσα στα χαμηλού κόστους και στα υψηλής αξίας σκευάσματα. Και σε σημαντικό βαθμό τα ποσοστά δείχνουν ότι τα έχουμε καταφέρει, καθώς σε όγκο όντως η αναλογία γενόσημων και off patent προς τα προστατευμένης πατέντας φάρμακα είναι περίπου 65%-35%, ήτοι στα επίπεδα των μέσων όρων άλλων αγορών.

Οι φαρμακευτικές εταιρίες, το οξυγόνο των οποίων

είναι η έρευνα και τα νέα φάρμακα, αναγνωρίζουν πολύ καλά ότι όταν ένα φάρμακό τους ολοκληρώνει τον πρώτο κύκλο του, δηλαδή την περίοδο εξασφαλισμένης πατέντας, σταδιακά αποφέρει λιγότερα έσοδα έναντι εκείνων κατά την ένταξή τους στον κύκλο του φαρμάκου. Φυσικά, οι ενδεδειγμένες θεραπευτικές του ιδιότητες δεν αμφισβητούνται αλλά είναι το ίδιο το φάρμακο και η διαχείρισή του που επιτρέπουν και σε αντίγραφα να συμπορευτούν μαζί του στον αγώνα για καλή υγεία, αλλά και στην απελευθέρωση πόρων. Από κει και πέρα, είναι επίσης το ίδιο αυτό φάρμακο που εξασφάλισε στη βιομηχανία τους σημαντικούς πόρους για την έρευνα και την καινοτομία.

Τώρα βέβαια υπάρχει ο προβληματισμός, γιατί παρά τις ελεγχόμενες τιμές στην Ελλάδα μέσω της διατίμησης και γιατί, παρά την εξασφαλισμένη αναλογία φτηνών και προστατευμένης πατέντας φαρμάκων, η χώρα ξεπέρασε μία τριετία χωρίς νέα φάρμακα; Και το χειρότερο είναι πως δεν έχουμε διαπιστώσει τη διάθεση του κρατικού μηχανισμού να μην επαναληφθεί κάτι ανάλογο παρά μόνο τις παρατεταμένες και συνεχείς αναφορές για διεύρυνση του μεριδίου της μεμονωμένης κατηγορίας γενοσήμων από περίπου 30% που είναι σήμερα στο τουλάχιστον 40% της αγοράς.

Την ίδια στιγμή, το υπουργείο Υγείας εξακολουθεί και διακατέχεται από «φοβία» έγκρισης νέων σκευασμάτων. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι ενώ το καλοκαίρι πήραν τιμή περίπου 90 νέα σκευάσματα, αυτά άρχισαν να αποζημιώνονται στους ασθενείς μόλις πριν από λίγο καιρό. Επίσης, εκκρεμούν εδώ και χρόνια και άλλα περίπου 220 νέα φάρμακα - κωδικοί οι οποίοι επίσης πρέπει να ενταχθούν στο καθεστώς αποζημίωσης. Διαπιστώνουμε λοιπόν ότι ο μόνος λόγος είναι η πολιτική φοβία για το άνοιγμα της αγοράς στην καινοτομία. Η περαιτέρω διεύρυνση των γενοσήμων και off patent φαρμάκων θα βοηθήσει ακόμη περισσότερο να υπάρχει χώρος, οικονομικά, για να μπαίνουν τακτικά τα καινοτόμα φάρμακα στη ζωή των Ελλήνων ασθενών. ■